

Emberek csontját kiszedő boszorkányok

Itten egy szomszéd, az ott járt lányokho', és jött haza, az ott, ahol jövünk ki Nyárosdrú', Tósnyárosd. A hídná', a híd mellett hatalmas, régi, nagy fák vótak és aszongya, ahogy ő jött a fák mellett, minden fát erőssen megrázkódtak. És ahogy ment odébb, azok a fák ott mindig rázkódtak és mikor elérte a hidat, akkor aszongya valaki rákiátott. Mer' őtet ki akarták onnajt [fúrni], hogy ne menjen oda lányokho'. Tehát a' ellenfél, hogy oda ne próbáljon többet mennyi. Akkor aszongya ő nekünk: „Elővettem a pistolt – még emlékszek rá, úgy mondta – belőttem a' ágok közé, s vége lett akkor.” Még azt mondták neki: – Ezer szerencséd, hogy nem ijedté' meg, bátor vagy, másképp kiszedtük vóna a csontjaid!

No, itt van egy másik szomszéd, itt vót egy udvar, ahol negyvenöten is laktak abba' a' udvarba', s vót a ház előtt egy pad, vasárnaponkint ott útek a férfiak és a' első világháborút örömmee hallgattuk, hogy vót, és a' ilyen eseteket, amit beszét. Ő ott beszéte az a' ember, ott lakott, abba' a' udvarba'.